

Рок 1909-1915.

Остатки пробоиса и вавиле пред I wojną świątynową
był ks. Jan Rybczka. To jest wolięca jest parafia w wawilce za pię-
ćne północnie miastynie ikony - spasiela u Bożiej Matce. Za pię-
ćne scaty liturgiczne (parowe), z których do dzisiaj zachowały się
2. wó szty. są stare zniszczone - czasem, ale wciąż mają swój wygląd;
- to on sprządkaj dwoj do ceteri; jednak negatywnym i bolesnym
pozostało u tych czasie - spalenie się ceteri ementatnej p/w ks. Jana
Chreściela, z przyczyną jakoby utrudzenia - pozostawienie śniegu przy
trumie niewoscyka, także był szyczej na noc ustawiac ciato zmat-
tego do kaplicy ementatnej (na podstawie relacji i opowiadań
starych mieszkańców i parafian w wawilce).

W. 1909r. został mianowany na stacjonarno proboszcza pa-
rafii ks. Jan Rybczka. Stanowisko ceteriwnym był Bobuta Andrej s. Ste-
fana. Rachunek z dn. 22 grudnia 1909r., magazyn w Moskwie dosta-
łca ceteriwnych rzeczy: J. W. Witalijew i J. P. Stojan, treści następu-
jącej: „Свѣтѣ прѣстѣ и старосте каревской св. Николаевской
церкви Трускавского уезда. Икона 40 x 16 вершков Богоматери
с превратным младенцем, в весь рост, лучшего живописного - ру-
домосейвского писма на мерной доске - 50 рублей. Риза
на око по размеру № 123 бронзовая зусто визоложеная

лучшие голландские способом проено и красиво, хорошей
чеканной работы - 185 рублей. Рама на означенную икону деревян-
ная вызолоченная листовым гербовым - гербовым золотом, на
- верхушка с небольшою резьбой и крепитом по размеру № 546, с двой-
ным стеклом - 55 рублей. Лампада, бронзовая вызолоченная ажурной
работы - 5 рублей 10 копеек.

Решено в 1910 г. в Ктубум мѣстѣ св-сѣтѣ „Трехпророковъ подписной
листъ № 207 сбора пожертвований на приобретение в Карельскую
святую Николаевскую церковь Укопѣ - Тагаевской Божией Матери
- предписываю волостным правлением поступившую сумму
представить мне...? " На податие ведомствъ староста св-сѣтѣ
В. М. Росляковскій золота павука в 1910 г.

В 1909 г. в/гъ гашетки с дн. 17 марта 1909 г. заперіоно для рѣшѣ
в Карелии Ктузѣ Сорокоступѣ с рѣшѣ, дречниану, рѣшѣ, на
сумѣ 99 рублѣ 62 копѣйки -.

В 1910 г. выдано с рѣшѣ в Карелии, замѣнѣ на пощѣ дрѣсон
в закладѣ оаевнѣ дрѣсонѣ в Москвѣ в Рама Павла Николаевича Финланд-
ского - істнѣющаго од 1774 г. Величѣ дрѣсонѣ: вѣса - 40 фунтов, высотою - 1 ар-
шин 08 вершков. С каталогу чина, ісѣ матеріал, з котораго істнѣа стѣ-
коннѣ дрѣсонѣ - ісѣ ісѣ готнѣнѣ: 1 гѣт. сѣна за ісѣ ісѣ - 23 рублѣ
2-іі гѣт 21 руб. 50 коп.; 3 гѣт. 18 руб. -.

8-го марта 1910 г., фирма Московска Г. В. Виталиева и Г. А. Стоилова - олата забавлявање на соуклопане Икону „Спасителя“, јак нижеј:
„Вследствие письма священника о. Никола Редцетова от 2-го сего марта, имеем честь сообщить, приему, что в виду бедности Вашего храма и обещания быть почетными нашими покупателями, фирма наша согласна исполнить Ваш образ Спасителя в бронзовой взыоложенной чеканной ризе и в раме одинакового размера и работы сделанной Вами раньше иконы Божией Матери, уетуркой в виде жертвы в пользу храма - 50 руб., т. е. весь заказ изготовить за 250 руб.“

На подставке и/и старательна сис, се овесне в Навечере в еетрви „Мест-
нице“ Икону. В. М. и „Спаса“ - набыте остатку в 1910 г.

В туише 1910 г. закуплено в Москве в listopade komplet srat liturgičeskych - „parasa“ на сумму 74 руб. в закладке Pana Pavla Davydoviča Александрова.

Матерце, по студиј коорпоранденији и спорач помиздеу паратифа а предпријствени одевни делови и Москве, Паиство - „Брввца Самгину“ в днне 11 марта 1911 г., куптали з Москву стуктум поедојет делови, ктоту одевтали на стаци железной в Навечере в днне 22 марта 1911. - о Тресней вадзе 41-рублн. Дѣлон мидејону, ктотего вартисе итсеионо на сумму - 91 руб., - втаз з пречотом.

W 1912 r., nabyto srebrnych w Moskwie ikon w ilości 2 sztuki, bez poszczególnego opisu w pr. ikon w dokumencie nie ma. Wskazana tylko suma 167 rub. 78 kop., którą to parafia ma powstrzymać przy odbiorze na stacji kolejowej w Warszawie.

W 1913 r., wyszło zarządzenie odnośnie szkoły w Warszawie, przez Grodzieńską diecezjalną nierzależną szkołę, która postanowiła przyciąć od 1-go października r. b. jednoklasową szkołę w dwuklasową. Za pracę nauczycielowi podwyższono pensję do 100 rub., a także dodatkowo wypłacić po 30 rub. za nauczanie śpiewu cerkiewnego. Przydzielono drugi etap na który porobiła nauczyciela ze szkoły we wsi Siemieniówka - ~~z~~ z yerszego Reńskiego. Również w tym czasie nabyto scaty liturgiczne jako pełny komplet na sumę 90 rub. i 80 kop. ze skradką 10% z parafy - sęte srebrni, kolosa brązowego.

Odpowiedź Grodzieńskiego Konsystorza na podanie mieszkawca wsi Лаботырева Александра Івановича - zanieść zwiqzek małżeński z siostrą jego zmarłej żony. Jego Ekscelencja Włodzimierz Witkup Białostocki, z dnia 16 maja 1914 r. napisał: „Трошмшій брак разрешить нельзя, как не законный.” - Grodno dnia 17 maja 1914 r.

W 1914 r. było dużo odraz wydanych przez ludność duchowne jak i świekie, bowiem 1914 r. - to początek I wojny światowej. we wszystkich miastach i miasteczkach organizowano komitety, których zadaniem było zbieranie od ludzi

ofiar różnego rodzaju: pieniądze, bielizny, płucia, bandaży - również artykułów spożywczych. Na podkreślenie i wyróżnienie szczególnie zasługuje taki komitet w. Nawence i Białowieży.

Wielki wpływ na losy, szczególnie prawosławnych mieszkańców Nawenci wywarła I wojna światowa. W 1914 r. rozpoczęła się mobilizacja do armii rosyjskiej. W miarę zbliżania się frontu rósł strach przed Niemcami. Pojawiały się nastroje przerażenia i paniki. W sierpniu 1915 r. władze rosyjskie zarządziły ewakuację miejscowej ludności. Prawosławni duchowni apelowali do wiernych, niekiedy pozostawiając swoje miasto i gospodarstwa. Przez Nawencę biegł szlak „bieżenców”, który głównym traktem przez Puszcę Białowieską do Przewoła uciekali w głąb Rosji w obawie przed Niemcami. Świadczenie „bieżenców” a także udziałem mieszkańców Nawenci w wojnie światowej są pominięte kryzysy, wystawione wokół cerkwi w Nawence przez powracających parafian. Po ich powrocie do domu został nowy element w północnej części miasta. Ostatnie pochówki na starej nekropolii pochodzą z 1915 r. Proboszcz Parafii Prawosławnej w Nawence ks. Jan Rybcowicz for oświecił parafianie - wyjeżdżając w głąb Rosji. Wszelka korespondencja między diecezją a parafią została przerwana.

Ks. Jan Rybcowicz zasługuje na wielkie uznanie i wyróżnienie ze strony st. proboszczy w Nawence, który pozostawił po sobie dużo kultury duchowej jak i materialnej.